Apus'n lumina . . . Şi vocea-i . . . s'a stins!
Tăcere adâncă, . . . în sală s'a întins. . . .
În grumuşiul, căpiat-ală cu totţi, la pământ:
Frunţaşi, bătrâni, ţi neri şi Preistul Sfânt....
Sfrobiţi de durere, până dăr... Un suspin
Tremură pe buze.... În şoptă... jurnl-ul... **«Amin!»**.

Elena Gr. Pocnaru

INSAT

Ah! stul ferice în satul meŭ:
Acolo să trăesc eŭ vreŭ,
Cu drag pâtenad să-l înjug.
Să-l uduc cu drag la adunat-uă plug...
De ară-ce sgomot, de ară-ce vîŭ

Eŭ să fug.

Pe câmpul liber să vaŭcesc :
Aşa tuă glace să trăesc :
Iubit de pasarĕ şi fiară...
Să uu simt grămice fiorĕ
Cum vĕd sînjăraşiĭ eŭ sîmţesc

Dese-oră.

Oră-cine de-ar vesi prin sat...
Eŭ ce-uu aruĭ de dat, le-uu dat.
Pe capu-uă grijă u'am de loc
Mi-e casa plină de noroc.
Eŭ stui sărac, dar stui cuvat...

Când cu fur.

De-i vuuă uuită pe ogor,
Atuncĭ u'arĕt uuiţumitor.
Şi rugă ferbântĭ eŭ uu aduc
Astuĭ dreptuĭ şi bun de uuc.
C'a vrut să-uă dea două mueuitor.

Ne răpuu.